

ایران

مساحت: ۱۶۶۰۰۰ کیلومتر مربع
 جمعیت: ۷۸ میلیون نفر
 زبان: فارسی
 پایتخت: تهران
 رئیس‌جمهور: حسن روحانی

ایران در منطقه خاور میانه واقع شده و از نظر وسعت، پنجمین کشور بزرگ جهان است. این کشور دارای تنوع فرهنگی، تاریخی و طبیعی فراوانی است. ایران همچنین یکی از کشورهای دارای تنوع زیستی بالا در جهان محسوب می‌شود.

امام صادق(ع): سنگ‌های زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی‌شود.

سخن روز

کافی جلد ۲، ص ۱۸)

نگاره
 سهیل محمدی

#دلار

دلار دیروز ۲۷ هزار تومان را هم رد کرد. از صبح قیمت لحظه‌ای دلار توسط بعضی کاربران بازنشر می‌شد و خیلی‌ها با تعجب و نگرانی درباره این قیمت و آینده دلار و تومان می‌نوشتند. پیش‌بینی نرخ ارز در روزهای آینده و البته مشکلات ناشی از افزایش نرخ ارز را در میان نوشته‌های با موضوع دلار در شبکه‌های اجتماعی می‌خواندید: «فشنگ هفته‌ای ۱۰۰۰ تومان گرون میشه، با همین فرمون بریم تا آخر مهر دلار بالای ۳۰ تومن میشه»، «از اون دی ماهی که اوج گرفتن قیمت دلار از حدود ۴۶۰۰ شروع شد دیگه روز خوش ندیدیم تا الان»، «قیمت دلار دیگه از سن منم بیشتر شده»، «هر روز قیمت دلار و یورو و مبینم و به جون از جومان کم میشه...منتها نمی‌دونم کلا چنتا جون دارم»، «حساب کردم دیدم دارم ساعتی ۴۰ سنت و روزی حدود ۳/۳ دلار حقوق می‌گیرم و ماهی کمتر از ۱۰۰ دلار! ونزو لا کف حقوقش ۱۵۰ دلار! ه گفتم دیگه از ونزو لا شدن تنرسید، اونا باید از ما شدن بترسن»، «خبر کوتاه تلخ؛ قیمت دلار در بازار آزاد به بالای ۲۷ هزار تومان رسید؛ در ابتدای امسال نرخ دلار بالای شانزده هزار تومان بود»، «امسال شبانه روزی شیفِت بودم و کار کردم، ولی توی همین چند ماه دلار حدود ۱۰۰ درصد گرونتر شده، یعنی درست حساب کنی کلی پسرقت داشتم»، «هر جا بازار را دستکاری کردید! نتیجه‌اش شد وضعیت امروز! دلار، خودرو، مسکن و بورس. بازارها به هم متصل هستند، نمی‌شود قیمت دستوری برای کالایی گذاشت و انتظار رشد سود شرکت در بورس را به سهامداران وعده داد! بازارها

داستان‌های «شاد»

آموزش مجازی و الزام معلمان و دانش‌آموزان برای استفاده از پیام‌رسان «شاد» باعث شده هر روز در شبکه‌های اجتماعی نوشته‌های زیادی درباره این برنامه و مشکلات و نکات جالبش بخوانیم. معلمان، خانواده‌ها و دانش‌آموزان از ضعف‌های این برنامه گله می‌کنند و در کنارش از اتفاقات بامزه آن هم می‌نویسند: «این وضعیت صبح‌ای منه. التماس به دو تا «شاد» برای اینکه پیام‌های گروه به روزسانی بشه و بالا بیاد. ادعای پیش‌رفته بودن و ۴G و ۵G داریم اما دریغ از کارایی به اپلیکیشن ساده»، «شاد رایگانستون سببدم مگ نت مصرف میکنه برا هر لایوش قطع و وصلم میشه، بدون وی پی انم کار نمی‌کنه»، «از صبح موفق نشدیم سر کلاس مجازی حاضر بشیم. همش خطا میده. میریم توی گروه واتساپ اعلام می‌کنیم مدیر برنامه میگه لطفاً کمی صبور و آرام باشید. بچه‌ها به رفتار شما نگاه می‌کنند و می‌آموزند. این همه نگرانی و هیجان و بی‌تابی وقتی برای ما بزرگترها باشد، از بچه‌ها چه توقعی باید داشته باشیم؟»، «از اونجایی که اپلیکیشن شاد نسخه ویندوز نداره وارد نسخه وبش شدم که خواهرم بتونه استفاده کنه. کاشف به عمل اومد که نه میشه ویس داد نه شنید.»

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی: جشنواره تجسمی مجالی برای گردهم آمدن هنرمندان جوان و پیشکوت

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان مجالی برای گردهم آمدن هنرمندان جوان و پیشکسوت است که به کشف استعداد هنری نسل آینده ساز این هنرگرانسنگ می‌انجامد. جوانانی جست‌وجوگر که با حضور فعال خود دراین رویداد و در سایه تعامل با استادان پیشکسوت، توانمندی‌های خود را بروز داده و از این رهگذر، آثاری می‌آفرینند که در گنجینه هنرهای تجسمی ایران، نمود روزگار امروز را ثبت و ضبط خواهد کرد. جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در دوران یختگی و بهره‌گیری از تجربیات اجرایی سالیان گذشته است و جای خوشوقتی است که هر سال به اهداف پیش‌بینی شده خود نزدیک‌تر شده است. اگرچه روزهای دشوار شیوع بیماری کرونا، بر هنرمندان سخت گذشته است، اما هنرمندانی بوده‌اند که با خلق اثر، جریان فرهنگی را پیش برده‌اند و بارقه امید را در پس همه دشواری‌ها روشن نگاه داشته و التیام بخش آلام جامعه شده‌اند.

بخشی از پیام سید عباس صالحی به بیست و هفتمین جشنواره هنر های تجسمی جوانان ایران / روابط عمومی

سینما، امید و قهرمان زنده

موفقیت بازیگر نوجوان فیلم مجید مجیدی در جشنواره «وینیز» برای سینمای ایران خبر خوبی است. سه نماینده سینمای ایران در این رویداد معتبر تقریباً دیده شده و به‌عنوان نمایندگان این سینما و سینماگرانش تحسین شدند. اگر «خورشید» در بخش اصلی جشنواره هم جایزه می‌گرفت، این حال خوش بیشتر می‌شد. سینمای ایران در ماه‌های اخیر روزهای خوبی نداشته، کرونا پیکر تحفیف صنعت سینماداری را نشانه گرفته و بسیاری از کارکنان سینماها بیکار شده‌اند؛ دو فصل مهم اکران، یعنی نوروز و عید فطر از دست رفته و امیدی به نیمه دوم سال و جان گرفتن سینماها نیست. اکران آنلاین به عنوان پدیده‌ای نوظهور در کشوری که همواره نوسان اینترنت دارد نسخه جایگزین مناسبی برای نمایش فیلم و ارتباط با مخاطب نیست. فیلم‌های بسیاری که می‌توانستند به گیشه رونق بدهند و تماشاگران را به سینمای ایران بیاورند، فرصت روی پرده رفتن پیدا نکرده‌اند و امیدی هم نیست که امسال این اتفاق بیفتد. حتی سرنوشت برگزاری سی و نهمین جشنواره فیلم فجر، مهم‌ترین رویداد سینمایی این سرزمین هم مشخص نیست و همه چیز در شایدها و اگرها خلاصه شده است؛ در چنین شرایطی دیده شدن سه نماینده از سینمای ایران در جشنواره ای معتبر و جهانی امیدبخش است. امید، همان لنگرگاهی است که ما امروز به آن نیازمندیم. در حالی که زندگی، روابط و حتی وضعیت شغلی و آینده حرفه‌ای‌مان با کرونا گره خورده و آرامش و امنیت روحی‌مان مخدوش شده این

سایه روشن

محدثه واعظی‌پور مشفق

هنرمند یا کنشگر سیاسی و اجتماعی؟

واکنش‌های مردم به موضع‌گیری‌های سیاسی و اجتماعی هنرمندان را باید در بستری به نام کشور ایران بررسی کنیم. ابتدا باید بگویم که این پدیده جدید نیست. قبل از انقلاب هم فیلسازان و بازیگران و شاعران و نویسندگان به‌طور جدی میان مردم محبوبیت داشتند و جامعه از آنها انتظار داشت که برای حل مشکلات اساسی جامعه در عرصه سیاسی واجتماعی کمک کنند. کتاب‌های شعر خریده و خوانده می‌شد به این امید که در آن اشاره‌ای شده باشد به صدای شهروندانی که درخواست آزادی سخن گفتن و اظهارنظر کردن داشتند.

سؤال مهم تری اینجا مطرح است؛ اینکه چرا هنرمندان باید وارد این عرصه شوند؟ عرصه‌ای که قاعدتاً با اهداف سیاسی و کنشگران سیاسی و اجتماعی مرتبط است؛ در آن دوره قدرت برای شنیدن صدای شهروندان هیچ مفری را به‌عنوان تشکل نمی‌پذیرفت. یک حزب بود که همه باید عضو می‌شدند و اجازه تأسیس حزب مستقل داده نمی‌شد. جامعه یا باید سکوت می‌کرد یا راه دیگری پیدا کرده‌ای دیگر می‌گفتند که باید کرد زبان و بیان هنرمندان بود. امروز هم راهی که برای بیان حرف‌های مردم پیدا شده از زبان هنرمندان است و به دلیل وجود شبکه‌های اجتماعی قدرتمند متکی به وب‌انگن هم موققات یک نظر می‌تواند اظهارنظر کنند و هم مخالفان آن. حال کسی که سؤالی را مطرح کرده یا اظهارنظری می‌کند یا تشویق عده‌ای مواجه می‌شود و در مقابل عده‌ای این نظر را منکر می‌شوند و نقد می‌کنند. اما چرا وقتی هنرمند و چهره‌ای درباره مسأله‌ای اجتماعی یا سیاسی اظهارنظر می‌کند معمولاً با نقدهای تند مردم مواجه می‌شود؟ مسأله اینجاست که در ساختار قدرت درباره آزادی بیان از دوره مشروطه بسیار صحبت شده است اما تا امروز آن را به رسمیت نشناخته‌ایم. حال که امکان سخن گفتن و اظهارنظر در شبکه‌های اجتماعی درمقیاس جمعیت‌ای و تقریباً به شکلی همگانی پیدا شده و همه تلاش می‌کنند نظرشان را بیان کنند یا دلگتانی مواجه می‌شویم که گوش ما به آنها عادت ندارد. درحالی که طبیعی است یک عده موافق نظر هنرمندی باشند که درباره موضوعی اظهارنظر کرده و یک عده مخالف آن. اما باید از حق آزادی بیان بی‌قید و شرط دفاع کنیم. البته طبیعی است هر فردی هم که درباره یک موضوع روز اظهارنظر می‌کند باید برای شنیدن انتقاده‌ا و نظرات مخالف آماده باشد.

امروز وب‌ا وجود امکانی که شبکه‌های اجتماعی در اختیار هنرمندان و چهره‌های شناخته شده قرار داده باز هم بسیاری از هنرمندان مراقب هستند که وارد این چالش‌ها نشوند اما تکرار آن در مجموع نشان می‌دهد که یک نیاز اساسی در جامعه وجود دارد و این نیاز پاسخ گرفته است. یعنی گروه‌های ذی نفع مختلف نمی‌توانند برنامه‌های مورد علاقه خود را در یک بستر واقعی پیش ببرند و یکی از راه‌هایی که جامعه ما برای این کار پیدا کرده اظهارنظر و کنشگری هنرمندان و چهره‌های محبوب است؛ در صورتی که جامعه بتواند در قالب تشکل‌های مردم‌نهاد و بویژه احزاب سیاسی مستقل و متنوع نظراتش را بیان کند این چالش‌ها برای چهره‌ها کمتر خواهد شد.

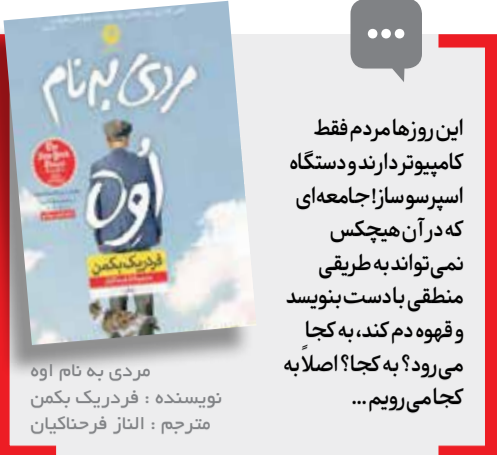
زیر و بم جامعه اطلاعاتی

جامعه اطلاعاتی یکی از مباحث مورد توجه ارتباطات و فناوری اطلاعات است و در علوم ارتباطات، علم اطلاعات و دانش‌شناسی، روابط بین‌الملل و جامعه‌شناسی بسیار به آن پرداخته می‌شود. کتاب «جامعه اطلاعاتی» نوشته رابرت حسن، استاد دانشگاه ملیورن استرالیا که به تازگی با ترجمه داود آقارفعی منتشر شده به مباحث مختلف مربوط به جامعه اطلاعاتی می‌پردازد. این کتاب تلاش می‌کند مدعیات مختلف درباره جامعه اطلاعاتی یعنی دیدگاه‌هایی که به دنبال تقویت این مفهوم هستند و رویکردهای انتقادی و بازتابی در این عرصه را بررسی کند. بررسی ویژگی‌ها و شایستگی‌های هر دو دیدگاه و قضاوت درباره آنها باعث شده نگاهی کامل به این مقوله داشته باشد. پرداخت واقع‌گرایانه بیش از پرداختن به مبانی نظری صرف از ویژگی‌های این کتاب است که باعث شده متفاوت از سایر آثار در این زمینه باشد. در واقع استدلال کتاب نه تنها این است که باید مفاهیمی نظیر

سیاست، تفکر و بویایی فناوریانه که واقعیت جامعه اطلاعاتی را می‌سازند، درک کرد، بلکه ما باید بدانیم چه چیزی شناخت ما را از این واقعیات می‌سازد و به طور ویژه بدانیم که اطلاعات چیست و مصرف و تولید ما در این زمینه چه ابعادی دارد. استاد ارتباطات در ترجمه و انتشار این کتاب مشارکت داشته‌اند و این ترجمه را غلامرضا آذری استاد علوم ارتباطات ویراستاری کرده و استاد یحیی کمالی‌پور هم بر آن مقدمه‌ای نوشته است. «جامعه اطلاعاتی» در ۲۸۴ صفحه در قطع رقتی به قیمت ۳۸۰۰۰ تومان وارد بازار نشر شده است.

■ **جامعه اطلاعاتی**
 ■ **نویسنده: رابرت حسن**
 ■ **مترجم: داود آقارفعی**
 ■ **نشر: نایه**

این روزها مردم فقط کامپیوتر دارند و دستگاه اسپرسوساز! جامعه‌ای که در آن هیچکس نمی‌تواند به طریقی منطقی با دست بنویسد و قهوه دم کند، به کجا می‌رود؟ به کجا؟ اصلاً به کجای می‌رویم...

مردی به نام اوه

نویسنده: فردریک بکمن

مترجم: التاز فرحناکیان

مترجم: التاز فرحناکیان

۲۵ شهریور

می‌شود گفت امروز روز درخشانی است، به دلیل هنرمندان و چهره‌هایی که سالروز تولد و درگذشت‌شان در این روز ثبت شده است و به این بهانه می‌توانیم آثارشان را مرور کنیم.

تولدها

البوراستون: کارگردان آمریکایی که به خاطر فیلم‌های ضد جنگ شهرت دارد. سال ۱۹۴۶ در چنین روزی به دنیا آمد. البوراستون سال ۱۹۶۵ به عنوان معلم زبان انگلیسی در ریابخت ویتنام جنوبی مشغول به کار شد اما ۶ ماه بعد آنجا را ترک کرد و در مکزیک شروع به نوشتن داستانی درباره جنگ ویتنام کرد. سال ۱۹۷۴ اولین فیلمش را به نام «تشنج» ساخت و پس از نوشتن فیلمنامه فیلم‌های «قطار سریع‌السیر نیمه شب»، «کونان بربر» و «صورت زخمی» از سال ۱۹۸۶ کارگردانی را دوباره دنبال کرد. با فیلم «جوخه» در سال ۱۹۸۶ ساخت سه‌گانه درباره جنگ ویتنام را آغاز کرد و «متولد چهارم جولای» که یکی از شاخص‌ترین فیلم‌های اوست و «زمین و بهشت» دو فیلم دیگرش با این موضوع بودند. «قاتلین بالفطره»، «نیکسون»، «دبلیو»، «وحشی‌ها» و «اسنودن» دیگر آثار شاخص استون هستند. او برای فیلم‌های «جوخه» و «متولد چهارم جولای» برنده اسکار بهترین کارگردانی شد.

شوهی ایماورا: کارگردان مطرح ژاپنی سال ۱۹۲۶ در چنین روزی به دنیا آمد. شوهی ایماورا به عنوان دستیار کارگردان کاشی را آغاز کرد و پس از مدتی با نوشتن فیلمنامه «خورشید» که از آثار شاخص یوزو کاواستیمای است، به شهرت رسید و سال ۱۹۵۸ اولین فیلمش را به نام «آرزوی ربوده شده» ساخت؛ بعد از ساخت چند فیلم که موفقیت چندانی به دست نیاورد در سال ۱۹۸۳ با ساخت فیلم «قصیده نارایاما» برنده نخل طلای جشنواره فیلم کن شد و این جایزه را یک بار دیگر هم برای فیلم «مار ماهی» در سال ۱۹۹۷ به دست آورد، البته به صورت مشترک با عباس کیارستمی. ایماورا در فیلم‌هایش زندگی مردم فقیر ژاپن و مشکلات آنها را بعد از جنگ جهانی دوم به تصویر می‌کشید و در طول سال‌ها فعالیتش با فیلم‌های دیگری مانند «باران سیاه» و «انتقام از آن من است» در ژاپن تحسین شد. او سال ۲۰۰۰ در گذشت.

آگاتا کریستی: نویسنده انگلیسی داستان‌های جنایی و پلیسی سال ۱۸۹۰ متولد شد. آگاتا کریستی ابتدا با نام مستعار «مری وستماکوت» داستان‌های عاشقانه و رمانتیک می‌نوشت اما از سال ۱۹۲۰ و با نوشتن اولین رمان از مجموعه داستان‌های هرکول پوار فرم در راه شهرت گذاشت؛ علاوه بر مجموعه داستان‌های هرکول پوار او به دلیل خلق شخصیت خاتم مارپل و داستان‌هایش شهرت دارد. کریستی ۶۶ رمان جنایی نوشت که «تله موش»، «قتل در قطار سریع‌السیر شرق» و «مرگ در رودخانه نیل» از مشهورترین آنهاست و برای کریستی لقب «ملکه جنایت» را هم‌راه آوردند. او سال ۱۹۵۵ به عنوان نخستین نویسنده برنده جایزه استاد اعظم از مجمع معملی نویسان آمریکا معرفی شد و نامش در کتاب رکوردهای گینس به عنوان پرفروش‌ترین نویسنده کتاب بعد از شکسپیر ثبت شده است. آگاتا کریستی سال ۱۹۷۲ در گذشت.

■ **سید رضاکامل علوی:** کارگردان تئاتر، **سعید بهرزی** نمایشنامه‌نویس و کارگردان، **حسین عباس‌زاده** نمایشنامه‌نویس و کارگردان، **فرزاد صدری** نمایشنامه‌نویس، **محسن سراجی** بازیگر و کارگردان، **امیرحسین شفیعی** کارگردان، **بهروز اورزمان** شاعر، **سجاد خاکی** داستان‌نویس، **تورج داروگر** شاعر، **کاوہ سلطانی** شاعر، **مریم فتحی** شاعر، **فرناز فراز** منند شاعر و **پونه ندایی** شاعر هم متولد امروز هستند.

درگذشت‌ها

جعفر پنگر: نقاش و نگارگر فرش ایران سال ۱۳۸۴ در چنین روزی درگذشت. جعفر پنگر متولد ۱۲۹۹ بود و از کودکی به نقاشی علاقه داشت؛ او درسه سالگی همراه پدرش به کارگاه قالیبافی می‌رفت که قالی‌ها و نقشه‌های قالی او را به سمت این هنر کشاند. پنگر به رغم مخالفت پدرش به تهران آمد و وارد هنرستانی شد که ابوالحسن صدیقی مجسمه‌ساز آن را اداره می‌کرد؛ پس از آن از یک استاد آلمانی نقاشی با آبرنگ را آموخت و مدتی بعد هم همراه او به آلمان رفت تا تحصیلش را تکمیل کند. پس از بازگشت به ایران و حضور در کلاس‌های طراحی و نقاشی در دانشکده هنرهای زیبا کارش را جدی‌تر به عنوان استاد نقاشی آغاز و اولین آموزشگاه خصوصی نقاشی را در ایران همراه برادرش تأسیس کرد؛ از پنگر نقاشی‌های بسیاری به جامانده که «رفوگر»، «قالی فروشان دوره کرد»، «قهوه‌خانه امیرآباد» و «مرغ فروش» از مشهورترین تابلوهای اوست و در موزه هنرهای معاصر نگهداری می‌شوند.

■ **ابوالقاسم انجوی شیرازی** ادیب و پژوهشگر ادبی، **مسعود عرشاهی** نقاش و تندیس‌ساز، **پرویز خاکی** شاعر، **اوریا قالاچی** روزنامه‌نگار، **ریچارد رایت** خواننده و آهنگساز و **هری دین استنتون** بازیگر آمریکایی هم در چنین روزی درگذشتند.

عکس‌نوشت

فیلم کوتاه «کلاس رانندگی» به کارگردانی مرضیه ریاحی به عنوان بهترین فیلم از نگاه تماشاگران بیست و پنجمین جشنواره جهانی فیلم‌های زنان «آیچی» ژاپن، جایزه گرفت.

این فیلم پیش از این جایزه زرد آلوی طلایی شانزدهمین جشنواره فیلم زردآلوی طلایی ارمنستان، جایزه بهترین فیلم کوتاه بخش بین‌الملل ششمین جشنواره جهانی فیلم‌های زنان دوبلین ایرلند، جایزه بهترین فیلم کوتاه درام سیزدهمین جشنواره جهانی فیلم will انگلستان و جایزه ویژه هیأت داوران سیزدهمین جشنواره جهانی فیلم‌های زنان سنول کره جنوبی را هم به دست آورده بود. جشنواره فیلم‌های زنان «آیچی» ژاپن از سال ۱۹۹۶ با هدف پیشرفت زنان در جامعه و تبادل آرا و ترویج نظرات زنان در سطح بین‌المللی برگزار می‌شود.